

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 12. Accedentes Discipuli. Christus hoc eis negat, quod pro muliere hac requirebant, vt eius ostendat virtutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

mibi petita non indulerit, nec a labore liberauerit, nec artibus, nec infirmitati finem dederit, concessit mihi tamen virtutem, auxit vires, diuinam suam gratiam, celestia dona multiplicauit, vt maiori merito possent patienter aduersa sustinere, & hoc est quod addidit: *Multiplicasti in anima mea virtutem.*

Nota: D. Chrysost. aliam lectionem: *Constitisti anima mea virtutem.* id est, semper me rogamem exaudisti, constituendo, concedendo & largiendo virtutem quandam auxiliarem, quâ labores omnes, omnes aduersitates infractò animo, & multò merito rum lucrò possum tolerare. Ex hoc intellige Christi verba: *Petite & accipietis; omnia enim qui petit accipit.* Non dicit, *petite, & accipietis id quod petitis, sed accipietis.* Nec dicit, *omnis qui petit, accipit id quod petit sed absolute, accipit:* quia si non accipit id quod petit, nec ei Deus verbo respondet, accipit id quod est illi salutare; sæpe quippe, non nobis contemnit id quod petimus, & nobis Deus id non concedit, sed dat nobis vires, spiritum, gratiam suam, & hoc (teste D. Greg.) præstantius est beneficium, non nobis laborem auferre, sed dat virtutem, patientiâ, vt alacriter, libenter, magnam consolatione, vniuersum Deo voluntate pondus aduersitatis perferamus. Insigne fuit illud ac magnificum beneficium, quo Deus clarissimos sibi & electos a dolentes in Babilonia est inuneratus: non eis ignem cui iniiciebantur, extinguendo, sed saluificum ministrando rorem, & qui tali modo ignis temperaret ardorem, vt nedum illos non adureret, sed pleni diuina consolatione in medio fornacis ardentis ambularent.

Quali gaudio D. Paulus replebatur, dum ait: *Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis Gloriamur in tribulationibus:* An decumbis infirmus? pete, quod si taceat Deus, nec tibi verbo responderet, dando tibi valetudinem pristinam, tibi respondebit viâ virtutis, dabit tibi patientiam, quâ ipsa tibi plus proderit infirmitas, quàm valetudo De inopia querens? pete, si tibi non respondeat opes largiens, respondebit, dando tibi vires, fortitudinem, & spiritum Apostolicum, quo ipsa possis paupertate gloriari. Hæc omnia pie pius Bernard. *Dices quoridie oro, & orationis meæ nullum fructum video, nemo mihi respondet, nemo loquitur, nemo quidpiam donat, incassum laborare video.* Sic loquitur humana stultitia, non attendis quid inde veritas promittat, dicens. *Amen dico vobis: quia quicquid rogauerit petiti, credite, quia accipietis & fiet vobis.*

Noli ergo vilipendere orationem tuam, quoniam illi ad quem oras, non vilipendit eam. Et vnum de duobus indubitanter sperare debemus, quoniam aut dabit nobis quod petimus, aut quod nobis nouit esse vitium. Hoc egit cum muliere hæc Chananaea, non respondit ei verbo, sed Respondit ei in via virtutis suæ. Dedit ei fortitudinem, patientiam, perseverantiam, auxit fidem, spem roborauit, accendit charitatem, desideria eius viuificauit, cor animauit, quibus ad tantum perfectionis profecit gradum, vt ipsi Christo miraculo esse videatur.

§. 12. Accedentes Discipuli. Christus hoc eis negat, quod pro muliere hæc requirebant, vt eius ostendat virtutem.

VT primum Christus huius mulieris adiuuit libellum supplicem, terga vertit, nec respondit ei vllum verbum, celeri gradu progreditur, abijt, & quasi illam fugit, illa verò eum prosequitur, & à tergo insequens, lachrimosa voce sæpius ingemna: *Miserere mei, Domine fili David* idque tam moleste, vt Apostoli tadio affectu, Christum adierint. *Rogabant eum sic emens: dimitte illam: quia clamat post nos.* D. Chrysost. ex his verbis D. Cyrilli colligit, quod ipsa Apostolis, tor clamoribus ac ciuitatibus fuerit permolesta, vt quasi Christo conquererentur (vt ipse capit) *Libera nos à molestia, Gen. libera nos à clamore, quem excitat, &c.* Domine, dimitte illam: quæ nobis suis ciuitatibus ac plorantibus caput obtundit. Communis Sanctorum opinio credit, hæc Apostolorum pro illa intercessionem actam ex pia commiseratione: Sancti erant, compatiebantur, videntes mulierem tam afflictam, tanto labore miseram, proinde Domine: Attende, (amabo te) quàm nobis cor transfigat mulier hæc miserrima, cuius calamitas nostra permadit ac lanat viscera, placeat tibi eam læto responso consolari.

Hiuc illud primum collige, Sanctos nostras adiuuare preces, & suas nostris lachrimis martire intercessionem: non enim eos Deus minoris facit, quam mundi Rex suos familiares: & si hos illi exaudiant, tum quod eos ament, tum quod eos velint honorare, vt omnibus innotescat, quod apud se multa polleant auctoritate: multo magis audiet Deus Sanctos suos quos pluris facit, & cumulatus honorat, & vult sincerius ostendere quanti eorum apud se vigeat ac possit suffragium. Secundum Nota: cum iam illi non possint mulieri dare, quod ipsa petit, hoc ei dant, quod possunt, scilicet sua illi fauere

D d d & opia

32

I. Sancti nostras iuuant orationes.

& opitulati intercessione. Piissime dixit, Tobias filio suo: *Quomodo potueris, ita esto misericors.* Pecunia nulla tibi est, quam pauperi eroges? dato panem: Nec panis adest? dato vestem. Velle nudus es? da bona verba, pro eo apud illum intercede, qui illi potest succurrere. Apostolis Christus respondet. *Non sum missus, nisi ad oues, quæ perierunt domus Israel.* Siue illam, hæc non est de illo grege ouium, sed descendens ex maledicto Chanaam. O Domine, heu quæ verba tam aspera, videris ei omnem occludere aditum, & omnes spei suæ funes recedere.

In Ps. 77. Notat D. Aug. Quod quando non vult Deus aliquid concedere, etiam intercedentibus sanctis, illos prohibet intercedere, sicut agari, deprecari. Ita dum statuit non vti misericordia, qua populo suo misericors pareceret, non semel præcipit Propheta Hierem. pro populo non deprecaretur. *Tu ergo noli orare pro populo hoc, & non assumes pro eis laudem & orationem, & non assistas mihi: quia non exaudiam te.* Dum patret determinat non concedere Sauli ea quæ desiderabat, nimirum minas illas renocare, quod ei regnum auferret, præcipit amico suo Propheta Samueli, ut sibi de hoc negotio amplius non loquatur, non deprecetur: ac proinde illi ait: *Vigilans*

Hier. 7. 16 *quæ tu iuges Saul, cum ego protegerim eum.* Et hoc est secundum litteram, ait D. Aug. quod David dicebat, quando Deus præcipuos totius populi statuerat occidere, quod aures suas petitionibus electorum suorum occludebat, præcipiens viderent, nec pro eis supplicarent. *Occidit pingues*

1. Reg. 16 *eorum, & electos Israel impedivit.* Ita loquuntur, Deo familiares viri sancti, quod illis contingat, quando Deus eorum petitionibus non vult acquiescere, quasi illis os obturat, ne rogent: de quibus legimus graues historias. Hoc, ut sentio, modo Christus egit, qui nedum petitiones non admittit Apostolorum, sed etiam illis os occludit, respondens frustra esse quod pro illa deprecantur: cum non sit ex ouibus Israel à Christo congregandis. O Deus misericordiarum, & totius consolationis, quam duro mulierem hanc infirmam excipis flagello? Caue, ne illam in desperationis conicias laqueum. Non hoc ipse præcendit: si enim illi discipuli compatiuntur, multo magis ipse totius misericordiae scaturigo. Hoc autem agit, illam anam portigit, qua cordis sui testetur constantiam, & animi sui magnanimitatem, ut in illa discamus, qualiter cum Deo negotiemur.

Ps. 77. 31 Expendunt D. Gregor. Nazian. & D. Chryl. verba Domini ad Iob plena consolationis, tam

illi, quam omnibus suis electis. Querebatur vir ille patiens & speculum, quod Deus illi quasi nimis esset rigidus, proinde ait. *Mutatus es mihi gratia in inuidiam.* Nec sine ratione: multis enim genitibus, suspiriis, vocibus querulosis, amarissimis singulis. Deum in sui rogauerat subsidium, tantisque calamitatibus remedium: ille vero tacebat, & dum expectat leuamen longius ab illo discere viuebatur, & omnino ab illo flectere, non se latuit. Tandem illi Deus satisfecit, nosque cunctos in eo erudit: & ubi iustitia legitur: *ta lectio: Condemnabo me, ut iustificeris.* Habet veritas, quam S. S. Patres Græci sequuntur. *Putasse me aliter tibi respondisse, quam ut appareas iustus? Quid me credis velle, dum te vociferante, ego taceo, & quo tu diligentius instabas, eo ego me longius retraheram? Arbitraris hoc fuisse, nolle tibi misericordiam impertiri? Minime gentium, sed ut appareas iustus, ut toti mundo tua patet sanctitas inuincibilis, obur peccatoris insuperabilis, patientia nulla fortior, fixa constantia, virtus admirabilis: quo enim tempore durabit mundus, egeris omnibus exemplum: eris imitatione dignissimum, quo discant non fatigari, si supplicantes, clamantesque non exaudiam, non respondeam, quinimo me subdecam, longius abscedam. Cui scilicet pello sartor incidit vestem holocausticam, nisi ut appareat suffultura argento, auroque intexta, quæ subus abscondebatur? quid intendit Deus dum Abraham amicum suum ad tantas adduxit cordis angustias, nisi ut eius mundo pareret fides perfecta, spes firma, robur peccatoris inuincibile? Hoc idem quoque cum muliere Chananaea hodie meditatur, ut testentur omnes mulieris fortitudinem, constantiam, fidem, quod animo non despondeat, ob primam repulsam, ob nullum Christi responsum, ob eiusdem secessum, ob Apostolis impositum silentium: *Secebat Dominus reconditam margaritam, quam latere vos volebat, idcirco disseribat, nec responso dignabatur, ut posset omnibus mulieris sedula, magna foret doctrina;**

inquit D. Chryl. *Ve tu quoque noueris, qua ratione sit tibi cum Deo negociandum, quando ille tibi vel non respondet, aut tuam repellit petitionem.* Pensat D. Iust. Martyr verba illa Domini per Isaiam: *Dominus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam quando debeam proferre sermonem.* Ita legit ipse, quod vulgata lectio habet. *Dominus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam suscipere eum, qui lesus est verbo.* Si sapienti conueniat, nosse quando loqui, quando tacere expediat, arbitris hoc Deum ignorare? quando tacet sic

33

ratio postulat: quando non responderet sic sua-
deret utilitas: quando te suspendit, nec indulget
postulata, hoc in tuum cedit emolumentum.
&c.

§. 13. At illa venit. *Orationi necessaria est
perseuerantia, licet nobis nullus respon-
deat.*

34 **A** Nimum non abiicit mulier, quinimo bene
intellectis verbis, quibus Christus Aposto-
lorum respondit suffragio, non hoc atten-
dit, quod eis petita non concedat, sed tam præ-
claris se certans mediatoribus suffultam, per
hoc nouos resursum spiritus gradum accelera,
Christo se præsentat, eiusque pedibus pronolu-
ta, clamat altius: *Domine adiuua me: O prudens
negotiatix, quam abunde promotam in eo, quid
necessarium sit, ut oratione fauultum optatum
que adeo Placet obtineas; nimirum perseueran-
tia: licet enim tibi verbum non responderit,
terga veterit, Apostolos repulerit mediatores, in
eodem tu constans perseueras. Nam forsitan col-
lestis illius Doctoris audisti lectionem, quam
nobis de conditione præscripsit orationis. Amen
dico vobis, si perseuerauerit pulsans, &c. dabit illi
quodquod habet necessarios? Hoc grauius accipit
Deus scilicet, quod cum nobis non concedit ea
quæ petimus, illico languescimus, & quasi nos
repulsi a bitramur. Hæc Saulis erat insipientia
(quam tam apposite damnauit. Vates Samuel)
dum sequestris sacerdotibus à Deo postulans suis
ærumnis subfidum, Deo autem illi statim non
respondente præcipit sacerdoti: *Contrabe manum
tuam, quasi dicat scriptura desistit orare: quia
orare in SS. dicitur, manus letare. O caput in-
spidum, quam parum eruditus in modo cum
Deo negotiandi per orationem quæ tam debet
esse discretæ ac sapiens, quam perseuerans, ac
proinde sapienter paulo ante improperauerat
ei Samuel. Stultus egisti. Hoc eleganter exposuit
orationis instructor Rex David: Deus meus, cla-
mabo per diem, & non exaudies; & nocte, & non ad
insipientiam mihi. Deus meus, sol mihi ad portas
tuas orietur surgente aurora, peroranti: & licet
nemo sit qui respondeat, toto die perseuerabo
pulsans, & dum sic me pulsante præterlabitur
dies, nec refero beneplacitum, non ob hoc sece-
dam radiosus, sed ibidem perseuerans noctem
transigam infortis, nec me quisquam ut stultum
reprehederet. Non ad insipientiam mihi: Si quotidiana
no exemplo, quidam primo diluculo, ad domus
ostium accederet, fortius, ac sepius pulsaret tintin-**

nabulum, nec vllus deintus responderet, sicque
vsque ad meridiem immortis persisteret, sed nec
languesceret, imo vsque ad noctem perseueraret
tum demum impetu percuteret ædes fortiori,
clamores attolleret in cælum, cuncti qui cum
sic pulsantem, sic vociferantem spectarent, &
quotquot in vicinia commorantur, quid aliud il-
li obicerent, nisi o stultior Terebintho, o barba-
tenus sapiens: cum neminem videas tibi respon-
dentem, quid pulsando insistis: tibi nobisque
frangis caput. Hoc consentio quoad eos qui
hominum ædes pulsant indefessi: verumtamen
iis, qui portas Dei pulsant, licet rogent clament
vociferentur, die vna, nocte vna, anno vno &
altero, & non sit qui eis respondeat nulla erit in-
sipientia, si perseuerent, quinimo hoc Dominus
intendit, & stultitiam si discedant arguentur hoc
etenim ad bonam requiritur orationem, ut sit
perseuerans, non vna hora, non vno die, non vno
anno, sed omni vitæ tempore. *Non ad insipientiam
mihi. Non ut stultus reprehendat, quia Deus
meus es tu. Deus meus clamabo per diem. Qualis
est ille Deus: Deus viuus: Sicut anima mea ad
Deum fortem viuum. Lymphatici erant Sacerdo-
tes Baal, & vti illos Elinni peccitos videt Vates
Elias. Prima etenim luce Deum suum Baal in-
uocabant: Baal exaudi nos. Perseuerant clamantes
vna, & altera hora vsque ad meridiem: qui-
bus tum Elias per iocum exprobrans, ait. Clama-
te voce maiori, Deus enim est, & forsitan loquitur,
aut in diuersorio est, aut in itinere, aut certe dormit,
ut excusetur. Perseuerabant, & nullas illis res-
pondebat, irridebat eos Elias, & ut stultos nota-
bat, quia Baal Deus erat mortuus, exanimis,
insensibilis, cæcus non videbat, surdus non
audiebat.*

Qui talem inuocat Deum, & continuo stre-
pitu ostium pulsant eius qui mortuus est, illum ve-
mientem captum arbitrare, sicut enim ad primam
vocem non responderet, nec respondebit ad cen-
tesimam, ad millesimam. At ego, (inquit David)
Deum adoro sed viuum quem scio, quod me
audiat, quod me videat, & qui desideret, ut
cum illo vi instem orationis. Itaque licet
lucescat merides, sol occidat, aduerserac-
cat, pulsans, ac clamans perseuerabo, sed
nec ut rationis inops redarguar. *Non ad insipientiam
mihi.*

Subiūter expendit D. Christoff. Quam præ-
cise narret Spiritus S. ætatis annos Isaac quan-
do Rebecæ in matrimonium iungebatur, & il-
los, quando peperit ei Iacob. Quando nubebat
ipsa, Isaac erat annorum quadraginta, quando
pariebat

Ps. 41. 2.]
L. 3. Reg. 6
18. 26. 5.

35
Ho. 29. 31
Gen.